

Equitat

JORDI ALBERICH, economista

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 25.05.10

Per si tenia dubtes, sentir recentment la intervenció d'un portaveu de la CEOE afirmant de manera contundent que qualsevol modificació fiscal que afectés les persones de més ingressos i de més patrimoni tindria conseqüències dramàtiques, va confirmar la meva impressió particular que anem francament malament. Al contrari, feia poc que recolzava la reducció de salaris a funcionaris i la congelació de pensions.

Aquest capitalisme em resulta cada vegada més sorprenent. Hem eliminat els impostos de patrimoni i de successions i hem situat la tributació de les rendes del capital en una situació extraordinàriament favorable respecte de les rendes del treball. En conseqüència, contribueix molt menys un hereu rendista que un treballador per compte aliè. Un model fiscal que no correspon a la idea de meritocràcia i esforç en què es basa el bon capitalisme. I ara els ajustos se centren en funcionaris i jubilats. De retocs impositius, encara que siguin temporals, ni parlar-ne.

Crec que les mesures del -Govern, tot i que podien haver -estat matisades i més ben -preparades, eren necessàries i -indiscutibles. I cal que els reconeixem el mèrit. Però, en cap cas, resulten suficients. Han d'anar acompanyades de mesures a favor del creixement i de senyals d'equitat, més enllà de l'aportació a l'erari que puguin representar possibles ajustos impositius. I és preocupant la carència d'aquesta sensibilitat per l'equitat, que sí que ha manifestat un país com Portugal amb un paquet de mesures més cohesionat que el nostre.

Els ciutadans entenem que durant anys hem gastat més del que teníem i que a tots ens correspon tornar el deute. Podem acceptar, amb més o menys convenciment, que toca ser més pobres. L'empitjorament és difícil de suportar però encara ho és més la sensació de greuge comparatiu. I està quallant aquesta sensació. A mi, em preocupa. I m'alegro que a empresaris amb qui parlo també els preocupi.

Tornant al començament, aquest capitalisme resulta sorprenent. Per no parlar de com resulta aquesta socialdemocràcia. Com a mínim, innovadora.